

ויקח מן הבא בידו מנחה. יש לרמז היות שמנחה התגברות הדינים ר"ל, וצדיק כאשר צריך להציל עצמו מאיזה רשע אשר קם עליו, אזי משרה עליו הדינים היוצאים בעת מנחה, ולזה אליהו ג"כ עשה נקמה בנביאי הבעל בזמן ההוא, { על ידי תפילה, תפילת מנחה כמו שאמרו חז"ל אליהו לא נענה אלא בתפילת המנחה. ולא להסביר כמו שהשוטים אומרים שמי שהחליט שיקראו לו צדיק מקבל את כח הקללה וקוראים לזה קפידה ודינים } וזה היה ג"כ כוונת יעקב במנחתו, להשרות הדינים על עשו לבלתי יכול לעשות לו רע, ולא זה בלבד היה כוונתו, כי אם גם ש"מנחה" היא אותיות "מנוחה" והיא אותיות "מחנה", שיהיו מחנות וכתות מלאכים מסייעים אותו להצילו מיד עשו אחיו ויהיו לו מנוחה ממנו. וזהו "ויקח מן הבא בידו מנחה", פירוש מכל מה שבידו, פירוש בכחו ורשותו, לרמוז במנחה, את הכל כיוון בה, ובזה הצליח נגדו. וק"ל.

ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית. פירוש עיקר עבודתו של יעקב אבינו ע"ה היה תמיד ביחודים והדביקות הנרמז בתיבת "סכותה" המרמזת על היחוד כידוע, ואף שהיה צריך לחשוב בעניני ביתו והונו, לא היה מעיין בהם בעיקר מחשבתו אלא בהבנה בעלמא, וזהו "ויבן לו בית" - הבנה, "ולמקנהו עשה סכות", פירוש עיקר קנינו דהיינו לקנות עוה"ב היה רק יחודים והדביקות והבן:

משנה (סוכה א: ח) "החוטט בגדיש לעשות לו סוכה", כי ידוע שסוכה היא יחוד, ואמר כשהצדיק הגדול רוצה לקרב ולהתחבר לעצמו את הכל בשוים כדי לעשות יחוד עמהם, זה אינו יכול לפעול, כי כל אחד צריך לעבוד בעצמו היטב לבוא אל היחוד האמת, וזהו "החוטט בגדיש" לרמוז על כל העולם הנקרא "גדיש", "פסולה משום תעשה", פירוש אתה תעשה בעצמך "ולא מן העשויה על ידי אחרים" וק"ל: